

РЕШЕНИЕ

№ 487

гр. Кюстендил, 27.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КЮСТЕНДИЛ, VII-МИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Чавдар Андр. Тодоров

при участието на секретаря Зоя Й. Чамова-Равенска
като разгледа докладваното от Чавдар Андр. Тодоров Гражданско дело № 20221520100180 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по предявени от „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, с ЕИК 000694749, със седалище и адрес на управление в гр.София, ул.“околовръстен път“ №260 против В. ИВ. Р., с ЕГН *****, с адрес в гр.Кюстендил, ул.“Виница“ №9 искове по чл.422 ГПК, за установяване вземане на ищеца, за което е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК, връчена по реда на чл.415 т.2 ГПК.

В срока по чл.131 ГПК е депозиран отговор от страна на ответника, в който изцяло са оспорени предявените искове.

По делото се установи следната фактическа обстановка:

По ч.гр.д.№1317/21г. на КРС е издадена в полза на ищеца заповед по чл.417 ГПК за изпълнение на парично задължение въз основа на документ за сума в размер на 1141.30 лв., в т.ч. главница в размер на 468.88 лв. за периода 28.05.2019г. до 18.06.2021г., възнаградителна лихва в размер на 126.22 лв. за периода 28.05.2019г. до 06.04.2021г., мораторна лихва в размер на 45.62 лв. за периода 28.05.2019г. до 12.03.2020г., мораторна лихва в размер на 41.62 лв. за периода 14.05.2020г. до 18.06.2021г., законна лихва от датата на подаване на заявлението-30.06.2021г. до изплащане на вземането, както и такси в размер

на 36 лв. за периода 28.05.2019г. до 18.06.2021г. Срещу тази заповед е подадено възражение по реда на чл.414 ГПК, поради което е указано на заявителя да предяви установителни искове за установяване съществуването на вземането си.

Твърди се в исковата молба, че по силата на заявление-договор за издаване на кредитна карта от 23.11.2009г. ищецът е отруснал на ответника потребителски кредит под формата на кредитен лимит. Първоначално определения кредитен лимит бил в размер на 550 лв. В чл.10.1 от ОУ на ищеца за издаване и ползване на кредитни карти VIZA, било договорено, че банката-картоиздател изпраща всеки месец на картодържателя месечни извлечения, в които отразява всички операции и сделки, извършвани с картата.

От 24.02.2021г. ответникът преустановил редовното заплащане на дължимите суми по изплащане на месечните извлечения, като към 24.02.2021г. било формирано просрочие в размер на 254.28 лв. При това банката, при условията на чл.17.3 от ОУ, упражнила правомощието си да обяви цялото задължение за предсрочно изискуемо. Това изявление на банката било връчено на ответника на 06.04.2021г. чрез ЧСИ.

По делото се претендира признаване на установено, че вземане в размер на 468.88 лв.-главница, договорна /възнаградителна лихва/ в размер на 126.22 лв., начислена през периода 28.05.2019г. до 06.04.2021г., обезщетение за забава в размер на 45.62 лв., начислена през периода 28.05.2019г. до 12.03.2020г. и обезщетение за забава в размер на 41.62 лв., начислено през периода 14.05.2020г. до 18.06.2021г., както и такси по договора в размер на 422.96 лв., съществува.

В срока по чл.131 ГПК са оспорени предявените искове. Твърди се, че на практика липсва договор за кредит, сключен между страните. Твърди се, че не е сключван между страните договор от вида на описания в исковата молба, че вземането на ищеца не е обявено за предсрочно изискуемо. Наведени са доводи за нищожност на договора като противоречащ на изискванията на ЗПК, действащ към момента на сключването му.

По делото са представени и приети като доказателства: заявление-договор

за издаване на кредитна карта и покана за изпълнение. Като доказателство е приета и съдебно-счетоводна експертиза, изготвена от в.л.Й..

От описаните доказателства, по делото се установи следната фактическа обстановка:

На 13.11.2009г., ответникът в производството е подписала заявление-договор за издаване на кредитна карта. Същото е подписано от представител на банката на 23.11.2009г. Към заявлението са приложени общи-условия, написани на дребен шрифт до степен нечетливост. Като приложение са посочени такси за обслужване, такси при ползване, дневен лимит за трансакция и годишен лихвен процент. С покана за изпълнение, връчена на ответника на 06.04.21г., същата е уведомена за дължими суми към ищеца и е направено изявление за обявяване на вземането за изцяло предсрочно изискуемо. В заключението си вещото лице е посочила, че първоначално определения кредитен лимит, по данни от ищеца, е бил в размер на 550 лв. Вещото лице подробно е проследила и посочила произхода на претендираните от страна на ищеца суми по този договор.

При горната фактическа обстановка, съдът намира, че предявените искове са неоснователни като съображенията на съда в тази насока са следните:

Договорът е сключен при действието на ЗПК/отм./Същият съдържа всички реквизити по чл.14 ЗПК, вкл. Горна граница-от 6 000 лв. Като порок на този договор следва да се отчете изключително нечетливия шрифт на общите условия. От друга страна по делото не се представиха никакви доказателства, че кредитна карта е предоставена именно на ответника и същата е ползвала суми от такава карта. В случая може да се приеме, че договор е сключен между страните въпреки различните дати на подписването му от страна на ответника и представител на ищеца, като с оглед на това следва ищецът да проведе доказване, че кредитната карта е предоставена и ползвана именно от ответника. При липса на такива доказателства, съдът намира предявените искове за изцяло неоснователни и като такива подлежащи на отхвърляне.

При горните изводи и на основание чл.78, ал.3 ГПК, ищецът дължи на ответника деловодни разноски. Видно от отговора, допълнителна молба от 27.04.2022г. и пълномощно, пълномощника на ответника адв.Б. е осъществил процесуално представителство в хипотезата на чл.38, ал.1 т.2 ЗА и претендира

пхрисъждане на адвокатско възнаграждение по чл.38, ал.2 ЗА.Това искане с оглед изхода на спора пред настоящата инстанция е основателно, като ищецът следва да заплати на адв. Б.Б. възнаграждение в размер на 309.89 лв.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

Отхвърля предявените от „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, с ЕИК 000694749, със седалище и адрес на управление в гр.София, ул.“околовръстен път“ №260 против В. ИВ. Р., с ЕГН *****, с адрес в гр.Кюстендил, ул.“Виница“ №9 искове по чл.422 ГПК, за установяване вземане на ищеца в размер на 1141.30 лв., в т.ч. главница в размер на 468.88 лв. за периода 28.05.2019г. до 18.06.2021г., възнаградителна лихва в размер на 126.22 лв. за периода 28.05.2019г. до 06.04.2021г., мораторна лихва в размер на 45.62 лв. за периода 28.05.2019г. до 12.03.2020г., мораторна лихва в размер на 41.62 лв. за периода 14.05.2020г. до 18.06.2021г., законна лихва от датата на подаване на заявлението-30.06.2021г. до изплащане на вземането, както и такси в размер на 36 лв.за периода 28.05.2019г. до 18.06.2021г, за които по ч.гр.д.№1317/21г. е издадена заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ и изпълнителен лист.

Осъжда „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД да заплати на адв. Б.Б. възнаграждение в размер на 309.89 лв.

Решението подлежи на обжалване пред ОС гр.Кюстендил в 2 седмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Кюстендил: _____